Acest document reprezintă un instrument de documentare, iar instituțiile nu își asumă responsabilitatea pentru conținutul său.

►B

REGULAMENTUL (CEE) NR. 3002/92 AL COMISIEI

din 16 octombrie 1992

de stabilire a modalităților comune de control al utilizării și/sau destinației produselor provenind din intervenție

(JO L 301, 17.10.1992, p. 17)

Astfel cum a fost modificat prin:

		Jurnalul Oficial		
		NR.	Pagina	Data
►M1	Regulamentul (CEE) nr. 75/93 al Comisiei din 18 ianuarie 1993	L 11	5	19.1.1993
►M2	Regulamentul (CEE) nr. 1938/93 al Comisiei din 19 iulie 1993	L 176	12	20.7.1993
►M3	Regulamentul (CE) nr. 770/96 al Comisiei din 26 aprilie 1996	L 104	13	27.4.1996

NB: Această versiune consolidată conține referiri la unitatea de cont europeană și/sau la ECU, care trebuie interpretate ca referiri la moneda euro, începând cu 1 ianuarie 1999 — Regulamentul (CEE) nr. 3308/80 al Consiliului (JO L 345, 20.12.1980, p. 1) și Regulamentul (CE) nr. 1103/97 al Consiliului (JO L 162, 19.6.1997, p. 1).

▼B

REGULAMENTUL (CEE) NR. 3002/92 AL COMISIEI

din 16 octombrie 1992

de stabilire a modalităților comune de control al utilizării și/sau destinației produselor provenind din intervenție

COMISIA COMUNITĂȚILOR EUROPENE,

având în vedere Tratatul de instituire a Comunității Economice Europene,

având în vedere Regulamentul nr. 136/66/CEE al Consiliului din 22 septembrie 1966 privind organizarea comună a piețelor în sectorul uleiurilor și grăsimilor ([1]), astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CEE) nr. 2046/92 ([2]), în special articolul 12 alineatul (4) și articolul 26 alineatul (3), precum și dispozițiile corespunzătoare ale altor regulamente privind organizarea comună a piețelor pentru produsele agricole,

întrucât reglementarea comunitară privind anumite sectoare supuse unei organizări comune a piețelor pentru produsele agricole prevede aplicarea unui regim de intervenție;

întrucât anumite produse rezultate din intervenție pot face obiectul unei utilizări și/sau a unei destinații speciale; întrucât este necesară instituirea unui regim de control care să garanteze că aceste produse nu sunt deturnate de la utilizarea și/sau destinația lor;

întrucât Regulamentul (CEE) nr. 569/88 al Comisiei ([3]), astfel cum a fost modificat ultima dată prin Regulamentul (CEE) nr. 2919/92 ([4]), stabilește procedura comună de control a utilizării și/sau destinației produselor rezultate din intervenție; întrucât, ca urmare a suprimării controalelor și formalităților la frontierele interne și cu ocazia modificărilor ulterioare ale regulamentului, precum și din motive de claritate și eficiență administrative este necesar ca procedura în cauză să fie reformulată;

întrucât, în cazul în care două sau mai multe state membre asigură acest control, este necesar să se aplice dispozițiile Regulamentului (CEE) nr. 2823/87 al Comisiei din 18 septembrie 1987 privind documentele care trebuie utilizate în vederea aplicării măsurilor comunitare de control al utilizării și/sau destinației mărfurilor ([5]);

întrucât ar trebui desemnate alte autorități, precum și autoritățile vamale competente pentru eliberarea exemplarului de control T 5 și pentru controlul utilizării și/sau destinației produselor de intervenție;

întrucât, din motive de simplificare și eficiență, ar trebui menționat că, după realizarea controalelor necesare, exemplarul de control T 5 trebuie trimis direct la organismul pe lângă care a fost constituită garanția și, atunci când sunt vizate două sau mai multe state membre, exemplarele respective trebuie să fie trimise direct de către fiecare dintre state aceluiași organism;

întrucât, din motive de simplificare administrativă, ar trebui prevăzută o procedură mai flexibilă decât cea a exemplarului de control atunci când exporturile sunt efectuate în conformitate cu regimul prevăzut la titlul X capitolul I din Regulamentul (CEE) nr. 1214/92 al Comisiei ([6]), care prevede că, atunci când un transport pornește din interiorul Comunității

([1]) JO 172, 30. 9.1966, p. 3025/66.
([2]) JO L 215, 30.7.1992, p. 1.
([3]) JO L 55, 1.3.1988, p. 1.
([4]) JO L 292, 8.10.1992, p. 11.
([5]) JO L 270, 23.9.1987, p. 1.
([6]) JO L 132, 16.5.1992, p. 1.

▼B

și se termină în afara acesteia, nu trebuie îndeplinită nici o formalitate la biroul vamal al punctului de control la frontieră;

întrucât numeroasele modificări aduse la anexa Regulamentului (CEE) nr. 569/88 fac necesară eliminarea acesteia și justifică trimiterea la mențiunile prevăzute de diversele regulamente;

întrucât măsurile prevăzute de prezentul regulament sunt conforme cu avizele tuturor comitetelor de gestionare în cauză,

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

Titlul I

Dispoziții generale

Articolul 1

(1) Prezentul regulament stabilește, fără a aduce atingere dispozițiilor derogatorii speciale prevăzute de reglementarea comunitară referitoare la anumite produse agricole, procedura comună de control a utilizării și/sau destinației produselor provenind din stocurile de intervenție, în conformitate cu:

— articolul 12 din Regulamentul (CEE) nr. 136/66 (uleiuri și grăsimi);

— articolele 5 și 25 din Regulamentul (CEE) nr. 1418/76 al Consiliului [1] (orez);

— articolul 6-9 din Regulamentul (CEE) nr. 804/68 al Consiliului [2] (lapte și produse lactate);

— articolul 7 din Regulamentul (CEE) nr. 805/68 al Consiliului [3] (carne de vită și mânzat);

— articolul 7 din Regulamentul (CEE) nr. 727/70 al Consiliului [4] (tutun brut);

— articolele 7, 8 și 28 din Regulamentul (CEE) nr. 2727/75 al Consiliului [5] (cereale);

— articolul 6 din Regulamentul (CEE) nr. 2759/75 al Consiliului [6] (carne de porc),

atunci când astfel de produse fac obiectul unei utilizări și/sau al unei destinații speciale.

(2) Pentru aplicarea prezentului regulament, „expediere” reprezintă regimul referitor la transportul mărfurilor dintr-un stat membru cu destinația într-un alt stat membru, iar „export”, regimul referitor la transportul de mărfuri dintr-un stat membru cu destinația în afara teritoriului vamal al Comunității.

(3) De asemenea, dispozițiile prezentului regulament se aplică și:

— produselor vândute în conformitate cu dispozițiile articolului 21 din Regulamentul (CEE) nr. 1035/72 al Consiliului [7] (fructe și legume);

— produselor vândute în temeiul articolului 8 alineatul (4) din Regulamentul (CEE) nr. 426/86 al Consiliului [8] (produse transformate din fructe și legume);

---

[1] JO L 166, 25.6.1976, p. 1.
[2] JO L 148, 28.6.1968, p. 13.
[3] JO L 148, 28.6.1968, p. 24.
[4] JO L 94, 28.4.1970, p. 1.
[5] JO L 281, 1.11.1975, p. 1.
[6] JO L 282, 1.11.1975, p. 1.
[7] JO L 118, 20.5.1972, p. 1.
[8] JO L 49, 27.2.1986, p. 1.

▼B

— produselor vândute în temeiul articolelor 37 şi 40 din Regulamentul (CEE) nr. 822/87 al Consiliului ([1]) (vin/alcool).

(4) În sensul prezentului regulament, Uniunea Economică Belgo - Luxemburgheză (UEBL) este considerată ca un singur stat membru.

Articolul 2

(1) Din momentul scoaterii lor din stocurile de intervenţie, până în acela în care se constată că au primit utilizarea şi/sau destinaţia prevăzute, produsele menţionate la articolul 1 sunt supuse unui control care cuprinde verificări fizice, examinarea documentelor şi controlarea compatibilităţii de către organismele de control desemnate, denumite în continuare „instanţa de control competentă".

Pentru a preveni orice discriminare bazată pe originea produselor, fiecare stat membru desemnează, pentru fiecare măsură sau componentă de măsură specifică, o instanţă de control unică pentru verificarea utilizării şi/sau destinaţiei produselor în cauză, oricare ar fi originea lor (comunitară sau naţională).

▼M1

Cu titlu tranzitoriu, prin derogare de la paragraful precedent, statele membre pot, în cursul unei perioade de ►M2 zece luni ◄, începând cu 1 ianuarie 1993, să îşi menţină structura de control existentă pentru fiecare măsură sau parte de măsură specifică.

▼B

(2) Statele membre iau toate măsurile necesare pentru a garanta că:

— se efectuează controlul prevăzut la alineatul (1);

— produsele de intervenţie nu sunt înlocuite cu alte produse.

Aceste măsuri prevăd în special că:

— întreprinderile care se ocupă cu produsele de intervenţie sau cu produsele de intervenţie transformate, de exemplu cu ocazia operaţiunilor de cumpărare, vânzare, depozitare, transport, transbordare, reambalare, prelucrare sau transformare, au obligaţia de a se supune oricărui control sau supervizare considerată necesară şi de a ţine o contabilitate care să permită instanţelor competente efectuarea controalelor pe care le consideră necesare,

— produsele menţionate la liniuţa precedentă trebuie să fie stocate şi transportate separat de alte produse, astfel încât să poată fi identificate.

Comisiei îi sunt comunicate de către statele membre măsurile adoptate în aplicarea prezentului alineat.

(3) Regimul exemplarului de control T 5 menţionat la articolul 1 din Regulamentul (CEE) nr. 2823/87 se aplică atunci când controlul menţionat la alineatul (1) trebuie să fie efectuat total sau parţial:

— într-un alt stat membru decât cel în care produsele sunt retrase din stocurile de intervenţie

sau

— într-un alt stat membru decât cel în care a fost constituită garanţia.

Exemplarul de control T 5 este eliberat şi utilizat în conformitate cu dispoziţiile Regulamentului (CEE) nr. 2823/87, cu excepţia cazului în care există o dispoziţie contrară a prezentului regulament.

(4) Atunci când, în conformitate cu articolul 3 alineatul (1) litera (a), organismul de intervenţie vânzător nu eliberează exemplarul de control

([1]) JO L 84, 27.3.1987, p. 1.

▼B

T 5, acesta are obligația de a furniza un ordin de retragere. Statele membre pot autoriza eliberarea unui extras al ordinului de retragere.

Ordinul de retragere sau extrasul trebuie să fie prezentat de către persoana în cauză instanței de control competente.

Articolul 3

(1) (a) Exemplarul de control T 5 menționat la articolul 2 alineatul (3) este eliberat de către:

— organismul de intervenție vânzător, atunci când produsele de intervenție sunt expediate într-un alt stat membru în starea în care au fost ridicate din stocurile de intervenție, denumite în continuare „în aceeași stare”

sau

— instanța de control competentă, atunci când produsele de intervenție sunt expediate într-un alt stat membru după transformare

sau

— biroul de vamă de plecare

— la prezentarea unui ordin de retragere eliberat de către organismul de intervenție, atunci când produsele de intervenție sunt exportate în aceeași stare și traversează teritoriul unuia sau al mai multor state membre;

— la prezentarea unui document de control eliberat de către instanța de control competentă prin care se confirmă că transformarea a fost efectuată sub control, atunci când produsele de intervenție sunt exportate după transformare și trebuie să traverseze teritoriul unuia sau al mai multor state membre.

Atunci când, în conformitate cu Regulamentul (CEE) nr. 1055/77 al Consiliului ([1]), produsele sunt depozitate într-un stat membru, altul decât cel în care își are sediul organismul de intervenție vânzător, acesta din urmă stabilește sau își asumă responsabilitatea pentru întocmirea exemplarului de control T 5.

Statele membre pot:

— autoriza ca o instanță desemnată în acest scop să elibereze exemplarul de control T 5 în locul organismului de intervenție vânzător;

— permite deținătorilor agreați de stocuri de produse de intervenție să elibereze un exemplar de control T 5 sub responsabilitatea organismului de intervenție. Această autorizație trebuie să fie acordată respectându-se, *mutatis mutandis*, condițiile enumerate la articolele 17 - 24 din Regulamentul (CEE) nr. 2823/87.

În aceste cazuri, eliberarea trebuie să se facă pe baza prezentării unui ordin de retragere.

(b) Ordinul de retragere și documentul de control menționate la litera (a) poartă un număr de ordine și indică:

— descrierea produselor, așa cum trebuie să figureze aceasta la caseta 31 a exemplarului de control T 5 menționat la articolul 2 alineatul (3) și, după caz, orice altă indicație necesară pentru efectuarea controlului;

([1]) JO L 128, 24.5.1977, p. 1.

▼B

— numărul, natura, mărcile şi numerele coletelor;

— masa brută şi masa netă a produselor;

— regulamentul aplicat;

— informaţiile care trebuie să figureze în casetele 104 şi 106 din exemplarul de control T 5, şi, mai ales, numărul de contract de vânzare încheiat cu organismul de intervenţie.

Documentul de control trebuie să indice numărul exemplarului de control T 5 sau numărul ordinului de retragere precedent.

Ordinul de retragere şi documentul de control se păstrează la biroul de plecare.

(c) Partea interesată completează un original şi două copii ale exemplarului de control T 5. Instanţa care eliberează exemplarul de control T 5 trimite, pentru informare, o copie a acestui document organismului pe lângă care s-a constituit garanţia, în conformitate cu articolul 5, şi păstrează o copie.

(d) Originalul exemplarului de control T 5 se retrimite persoanei în cauză sau reprezentantului acesteia, care îl prezintă instanţei de control competente a statului membru de utilizare sau de destinaţie.

(2) După ce a fost vizat în mod corespunzător de către instanţa de control competentă a statului membru de utilizare sau de destinaţie, originalul exemplarului de control T 5 se trimite direct organismului depozitar al garanţiei menţionate la articolul 5.

Numele şi adresa completă ale organismului depozitar al garanţiei trebuie să fie indicate de către persoana în cauză în caseta B din exemplarul de control T 5.

(3) Atunci când doar o parte din produsele menţionate în exemplarul de control T 5 a corespuns condiţiilor stabilite, instanţa competentă indică în caseta din exemplarul de control T 5 intitulată „controlul utilizării şi/sau destinaţiei”, cantitatea de produse care a corespuns condiţiilor, precum şi data sau datele la care s-a efectuat operaţiunea.

Articolul 4

Respectarea condiţiilor privind controlul menţionat la articolul 2 alineatul (1) se dovedeşte după cum urmează, în ceea ce priveşte:

(a) produsele a căror retragere din stocurile de intervenţie, precum şi utilizarea şi/sau destinaţia au fost controlate de către instanţa unui singur stat membru, prin prezentarea documentelor stabilite de statul membru respectiv;

(b) produsele a căror utilizare şi/sau destinaţie au fost controlate de către instanţele unuia sau mai multor state membre, altul (altele) decât statul membru de retragere a stocurilor de intervenţie, prin prezentarea tuturor exemplarelor de control T 5 stabilite pentru controlul utilizării şi/sau destinaţiei, autentificate în mod corespunzător şi aprobate de către instanţele de control competente;

(c) produsele a căror utilizare şi/sau destinaţie au fost controlate de către instanţele statului membru de retragere a stocurilor de intervenţie şi de către unul sau mai multe alte state membre, prin prezentarea documentele menţionate la literele (a) şi (b);

(d) produsele pentru care formalităţile de export şi ieşirea de pe teritoriul vamal al Comunităţii au avut loc în statul membru de transformare finală şi de depunere a garanţiei, prin prezentarea documentului sau a documentelor stabilite de către acest stat membru ca dovadă de export şi prin prezentarea documentele menţionate la literele (a) şi/sau (b), în cazul în care acestea se referă la transformare.

▼B

Articolul 5

(1) Atunci când se solicită o garanție pentru a se asigura respectarea utilizării și/sau a destinației prevăzute pentru produsele menționate la articolul 1, aceasta se constituie înainte de preluarea acestora:

— de către organismul de intervenție al statului membru în care trebuie să se înceapă sau să se efectueze transformarea, atunci când este vorba de produse care trebuie să fie transformate sau transformate și exportate;

— de către organismul de intervenție vânzător în toate celelalte cazuri.

(2) Atunci când se constituie o garanție pe lângă organismul de intervenție al unui stat membru, altul decât cel în care este situat organismul de intervenție vânzător, primul transmite de îndată organismului de intervenție vânzător o notificare în scris în care se indică:

— numărul regulamentului în cauză;

— data și/sau numărul licitației/vânzării;

— numărul contractului;

— numele cumpărătorului;

— valoarea garanției în ECU;

— produsul;

— cantitatea de produse;

— data de constituire a garanției;

— utilizarea și/sau destinația (în cazul în care este necesar).

Organismul de intervenție vânzător verifică elementele referitoare la garanție.

▼M3

Articolul 5a

(1) Atunci când după eliberarea totală sau parțială a garanției menționată la articolul 5 se constată că utilizarea și/sau destinația stabilite nu au fost respectate pentru toate produsele sau pentru o parte din produse, autoritatea competentă din statul membru în care a fost eliberată garanția solicită comerciantului în cauză, în conformitate cu articolul 8 alineatul (1) din Regulamentul (CEE) nr. 729/70, plata unei sume egale cu aceea a garanției care ar fi fost încasată dacă iregularitatea ar fi fost luată în considerare înainte de eliberarea garanției, la care se adaugă dobânzile și care este calculată pe perioada cuprinsă între data eliberării și data care precede pe cea de plată.

Perceperea de către autoritatea competentă a sumei menționate la paragraful precedent este echivalentă cu recuperarea avantajului economic acordat pe nedrept.

(2) Plata sumei menționate la alineatul (1) se efectuează în termen de treizeci de zile de la data primirii cererii de plată.

În cazul în care plata nu se efectuează în termenul stabilit, statele membre, în loc să solicite plata, pot hotărî ca suma care trebuie percepută să fie dedusă din plățile ulterioare către comerciantul în cauză.

(3) Rata dobânzii care se aplică se calculează în conformitate cu dispozițiile de drept intern; aceasta nu poate totuși să fie mai mică decât rata dobânzii care se aplică în caz de recuperare a sumelor naționale.

În cazul în care eliberarea garanției se datorează unei erori a autorității competente, nu se percepe nici o dobândă cu excepția cazului în care

▼M3

este vorba, cel mult, de o valoare stabilită de statul membru, corespunzătoare beneficiului realizat pe nedrept.

(4) Statele membre se pot abține de la solicitarea plății menționate la alineatul (1) atunci când aceasta este mai mică sau egală cu 60 ECU, cu condiția ca, în dreptul intern, reguli analoage să fie prevăzute în situații similare.

(5) Sumele percepute în conformitate cu alineatul (1) se varsă agenților de plată și se deduc de acestea din cheltuielile Fondului European de Orientare și Garantare Agricolă (FEOGA), secțiunea „Garantare", fără a aduce atingere dispozițiilor articolului 7 din Regulamentul (CEE) nr. 595/91 ([1]) al Consiliului.

▼B

Articolul 6

(1) În cazul în care condițiile stabilite pentru utilizare și/sau destinație nu au putut fi îndeplinite din motive de forță majoră, instanța competentă a statului membru depozitar al garanției sau, în cazul în care nici o garanție nu a fost depusă, instanța statului membru de reducere a stocurilor decide, la cererea prezentată de partea interesată:

(a) ca termenul stabilit pentru operațiune să fie prelungit cu durata considerată necesară, ținându-se seama de circumstanțele invocate

sau

(b) controlul să fie considerat efectuat, în cazul în care produsele s-au pierdut definitiv.

Cu toate acestea, în cazurile de forță majoră în care măsurile menționate la literele (a) și (b) sunt inadecvate, instanța competentă informează Comisia, care poate stabili măsurile necesare în conformitate cu procedura prevăzută la articolul 38 din Regulamentul nr. 136/66/CEE și de articolele corespunzătoare din alte regulamente privind organizarea comună a piețelor.

(2) Cererea menționată la alineatul (1) trebuie să fie introdusă în termen de 30 de zile de la data la care partea interesată a aflat despre circumstanțele care ar putea conduce la un caz de forță majoră și în termenul stabilit de regulamentul specific cu privire la prezentarea dovezii necesare pentru eliberarea cauțiunii.

(3) Partea interesată furnizează dovada circumstanțelor invocate drept caz de forță majoră.

TITLUL II

Produsele supuse unei anumite utilizări sau care au o destinație specifică în interiorul Comunității

Articolul 7

(1) Se consideră că produsele satisfac cerințele referitoare la utilizare și/sau destinație atunci când se stabilește:

(a) pentru produsele destinate transformării și/sau primirii de alte produse prin incorporare, operațiuni denumite în continuare „transformare", că operațiunea a avut loc efectiv;

(b) pentru cele destinate să fie vândute pentru consumul direct ca produse concentrate, că au fost efectiv concentrate, ambalate pentru vânzarea cu amănuntul și luate în evidența comerțului cu amănuntul;

([1]) JO L 67, 14.3.1991, p. 11.

▼B

(c) pentru cele destinate să fie consumate de anumite instituții și colectivități sau de forțele armate și similare, că au fost livrate efectiv acestor organisme și luate în evidența lor

și, după caz, se verifică dacă operațiunile menționate la literele (a), (b) și (c) au fost realizate în termenele impuse.

(2) Cerințele menționate la alineatul (1) literele (a), (b) și (c) constituie cerințe principale în sensul articolului 20 din Regulamentul (CEE) nr. 2220/85 al Comisiei [1].

Articolul 8

(1) În cazul în care se utilizează un exemplar de control T 5, este necesar să se completeze casetele 103, 104, 106 și 107 din partea „mențiuni speciale”.

În casetele 104 și 106 se notează mențiunările corespunzătoare, în conformitate cu dispozițiile regulamentului în cauză.

De asemenea, este necesar să se indice în caseta 106:

— numărul contractului de vânzare încheiat cu organismul de intervenție;

— după caz, numărul ordinului de retragere.

De asemenea, este necesar să se indice la caseta 107 numărul regulamentului în cauză.

(2) Atunci când produsele sunt expediate într-un al treilea stat membru, dispozițiile articolului 21 se aplică *mutatis mutandis*.

(3) Atunci când două sau mai multe operații au loc succesiv în același stat membru, dispozițiile articolului 22 se aplică *mutatis mutandis*.

Articolul 9

Eliberarea garanției se face pe baza prezentării dovezii menționate la articolul 4.

Articolul 10

Atunci când, ca urmare a unor circumstanțe care nu pot fi imputate părții interesate, un exemplar de control T 5 nu a ajuns la organismul menționat la articolul 3 alineatul (2) în termen de trei luni:

— după expirarea termenului stabilit pentru îndeplinirea operațiunii în cauză

sau

— de la data stabilirii sale, în cazul în care nu s-a stabilit nici un termen pentru operațiunea respectivă,

cel interesat poate solicita autorităților competente să recunoască echivalența altor documente; o astfel de cerere trebuie să fie motivată și însoțită de documente justificative. Documentele justificative conțin o trimitere la exemplarul de control T 5 și cuprind o confirmare a instanței de control competente care a stabilit sau a procedat la stabilirea faptului că produsele au fost utilizate în scopurile stabilite, precum și data la care au primit respectiva utilizare și/sau destinație.

[1] JO L 205, 3.8.1985, p. 5.

▼B

TITLUL III

Produse exportate în aceeași stare în Comunitate

Articolul 11

(1) Se consideră că produsele au primit destinația impusă atunci când s-a stabilit:

(a) că au părăsit teritoriul vamal al Comunității în aceeași stare; în sensul prezentului regulament, livrările de produse destinate în exclusivitate consumului pe platformele de foraj sau de exploatare, inclusiv structurile auxiliare care furnizează servicii în sprijinul unor astfel de operațiuni, situate pe platoul continental european sau pe platoul continental al părții neeuropene a Comunității, dar dincolo de o zonă de trei mile, calculate de la linia de bază care permite măsurarea întinderii apelor teritoriale ale unui stat membru, sunt considerate a fi părăsit teritoriul vamal al Comunității

sau

(b) că au ajuns la destinație în cazul menționat la articolul 34 alineatul (1) din Regulamentul (CEE) nr. 3665/87 al Comisiei ([1])

sau

(c) că au fost plasate într-un antrepozit de aprovizionare cu produse alimentare agreat în conformitate cu dispozițiile articolului 38 din Regulamentul (CEE) nr. 3665/87

sau

(d) că, în cazul în care ar trebui să fie importate într-o anumită țară terță, formalitățile vamale pentru introducerea în circuitul de consum din această țară au fost îndeplinite,

și, după caz, că operațiunile menționate la literele (a), (b), (c) și (d) au fost realizate în termenele impuse.

▼M2

(2) Cerințele menționate la alineatul (1) literele (a), (b), (c) și (d) constituie cerințe principale în sensul articolului 20 din Regulamentul (CEE) nr. 2220/85, fără a aduce atingere dispozițiilor prevăzute la articolul 15 alineatul (2) din prezentul regulament.

▼B

(3) Atunci când produsele au fost depozitate într-un antrepozit de aprovizionare cu produse alimentare în conformitate cu alineatul (1) litera (c), dispozițiile articolelor 38-41 din Regulamentul (CEE) nr. 3665/87 se aplică, cu excepția celor de la articolul 40 alineatul (3), chiar dacă nu se acordă nici o restituire.

(4) Se aplică dispozițiile articolului 4 alineatul (3) al doilea paragraf din Regulamentul (CEE) nr. 3665/87.

Articolul 12

(1) Atunci când produsele de intervenție trebuie să fie exportate în aceeași stare, declarația de export trebuie să fie acceptată de către autoritățile vamale ale statului membru în care produsele sunt scoase din stoc.

(2) Declarația de export și orice document însoțitor cerut în conformitate cu reglementarea comunitară prezintă, după caz, mențiunea:

— „produse de intervenție care beneficiază de restituire – Regulamentul (CEE) nr. 3002/92”

([1]) JO L 351, 14.12.1987, p. 1.

▼B

sau

— „produse de intervenție care nu beneficiază de restituire – Regulamentul (CEE) nr. 3002/92”.

(3) Chiar dacă exportul de produse nu presupune vreo restituire, după acceptarea declarației de export, se consideră că aceste produse nu intră sub incidența articolului 9 alineatul (2) din Tratatul CEE și circulă în conformitate cu dispozițiile articolului 3 alineatul (2) litera (c) din Regulamentul (CEE) nr. 2726/90 al Consiliului ([1]).

(4) Condițiile referitoare la termenul care trebuie respectat pentru acordarea restituirii și dovada care trebuie prezentată în acest scop se aplică în cazul eliberării garanției.

Articolul 13

(1) În cazul utilizării exemplarului de control T 5, trebuie completate casetele 103, 104, 106, 107 și, după caz, 105 din partea intitulată „mențiuni speciale”.

Casetele 104 și 106 trebuie să conțină mențiunile adecvate, în conformitate cu dispozițiile regulamentului în cauză.

De asemenea, este necesar să se indice în caseta 106:

— numărul contractului de vânzare încheiat cu organismul de intervenție

și

— numărul ordinului de retragere.

Numărul regulamentului vizat trebuie indicat la caseta 107.

(2) Atunci când exemplarul de control T 5, prin care se dovedește exportul mărfurilor, este cerut pentru eliberarea garanției menționate la articolul 5 și pentru plata restituirii, instanța competentă depozitară a garanției transmite imediat și direct o copie a exemplarului de control T 5, certificată pentru conformitate, instanței competente pentru plata restituirii.

În acest caz, partea interesată înscrie în caseta 106 a exemplarului de control T 5 următoarea mențiune:

„Restituirea va fi plătită de…” (și indică denumirea și adresa completă a instanței competente pentru plata restituirii).

(3) Atunci când nu a fost posibilă respectarea termenului de 12 luni stabilit pentru prezentarea dovezii de export în vederea plătirii restituirii în conformitate cu articolul 47 alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 3665/87 din cauza întârzierilor administrative la transmiterea exemplarului de control T 5 de către organismul depozitar al garanției către autoritatea competentă pentru plata restituirii, data de primire a formularului de către organismul depozitar al garanției este considerată, de asemenea, și data de primire de către autoritatea care acordă restituirea.

Articolul 14

(1) Produsele care, după acceptarea declarației de export de către serviciul vamal, sunt plasate sub unul dintre regimurile prevăzute la titlul X capitolul I din Regulamentul (CEE) nr. 1214/92 pentru a fi transportate spre o gară de destinație sau livrate unui destinatar stabilit în afara teritoriului vamal al Comunității, sunt considerate exportate de la data la care sunt plasate sub acest regim.

([1]) JO L 262, 26.9.1990, p. 1.

▼B

(2) În conformitate cu alineatul (1), biroul vamal de plecare, care acceptă declarația de export, garantează că una dintre mențiunile indicate, după caz, la articolul 7 alineatul (4) sau (5) din Regulamentul (CEE) nr. 3665/87 este înscrisă în documentul eliberat ca dovadă de export.

(3) Biroul vamal de plecare nu poate autoriza modificarea contractului de transport prin care se stabilește terminarea transportului în Comunitate, decât dacă s-a stabilit:

— că, atunci când s-a constituit o garanție de export pe lângă un organism de intervenție, aceasta nu a fost înapoiată

sau

— că s-a constituit o nouă garanție.

Cu toate acestea, în cazul în care garanția a fost eliberată în aplicarea alineatului (1), iar produsul nu a părăsit teritoriul vamal al Comunității în termenul stabilit, biroul vamal de plecare informează organismul însărcinat cu eliberarea garanției cu privire la aceasta și îi comunică în cel mai scurt timp toate datele necesare. În acest caz, garanția este considerată eliberată pe nedrept și o sumă egală cu valoarea acesteia va trebui recuperată.

▼M2

Articolul 15

(1) Eliberarea garanției este condiționată de prezentarea dovezii menționate la articolul 4 și atunci când:

— produsul este destinat să fie importat într-o anume țară terță sau

— în caz de export al produsului în afara Comunității, există suspiciuni serioase în ceea ce privește destinația sa reală

de prezentarea dovezilor prevăzute la articolele 17 și 18 din Regulamentul (CEE) nr. 3665/87.

Instanțele competente din statele membre pot solicita dovezi suplimentare satisfăcătoare de natură să demonstreze că produsul a fost efectiv comercializat pe piața țării terțe de import.

Atunci când există suspiciuni serioase în legătură cu destinația reală a produsului, Comisia poate solicita statelor membre să aplice dispozițiile prezentului alineat.

(2) Atunci când produsul trebuie să fie importat într-o anume țară terță, când valoarea restituirii se deduce din prețul de vânzare și nu se prezintă dovezile aferente menționate la alineatul (1):

(a) o parte a garanției se eliberează la prezentarea dovezii că produsul a părăsit teritoriul vamal al Comunității; această parte corespunde celei mai scăzute rate a restituirii, în sensul articolului 20 alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 3665/87, aplicabile în ziua acceptării declarației de export;

(b) în afară de partea prevăzută la litera (a), partea de garanție corespunzătoare diferenței între rata cea mai scăzută a restituirii menționate anterior și rata restituirii, aplicabilă în ziua acceptării declarației de export în țara terță de import efectiv, în măsura în care această rată nu depășește rata de restituire aplicabilă la destinația obligatorie, se eliberează atunci când:

— exportul spre țara terță respectivă nu a putut fi realizat ca urmare a unui caz de forță majoră și

— dovezile referitoare la importul în cealaltă țară de destinație se prezintă în conformitate cu alineatul (1).

▼B

Articolul 16

(1) Atunci când se aplică dispozițiile articolului 2 alineatul (2) din Regulamentul (CEE) nr. 754/76 al Consiliului [1]:

— garanția menționată la articolul 5 alineatul (1) devine garanție executată în cazul în care nu a fost încă eliberată;

— o sumă egală cu garanția trebuie să fie recuperată, în cazul în care garanția a fost deja eliberată.

(2) Atunci când produsele pentru care s-a constituit o garanție în conformitate cu articolul 5 alineatul (1) părăsesc teritoriul vamal al Comunității și nu au fost îndeplinite formalitățile necesare pentru obținerea unei restituiri, aceste formalități se consideră îndeplinite în sensul Regulamentului (CEE) nr. 754/76 și se aplică dispozițiile alineatului (1).

(3) Suma reprezentând garanția menționată la alineatele (1) și (2) se consideră garanție executată în sensul articolului 2 din Regulamentul (CEE) nr. al Consiliului 352/78 [2].

(4) Partea interesată, prin intermediul unui atestat eliberat de către organismul de intervenție în cauză, face instanței competente dovada că dispozițiile alineatului (1) au fost respectate sau că nu s-a constituit nici o garanție.

Articolul 17

Atunci când, ca urmare a unor circumstanțe care nu pot fi imputate părții interesate, un exemplar de control T 5, care ar trebui să servească drept dovadă de export, nu a ajuns la organismul menționat la articolul 3 alineatul (2) în termen de 3 luni de la data stabilirii acestuia, partea interesată poate, în conformitate cu dispozițiile articolului 47 alineatul (3) din Regulamentul (CEE) nr. 3665/87, să adreseze instanței competente o cerere motivată pentru a solicita recunoașterea echivalenței altor documente.

TITLUL IV

Produse exportate de Comunitate după transformare

Articolul 18

Produsele sunt considerate a fi primit utilizarea și destinația stabilită, atunci când se decide că au fost respectate cerințele articolelor 7 și 11.

Articolul 19

Atunci când produsele trebuie exportate după transformare, declarația de export trebuie să fie acceptată de către autoritățile vamale ale statului membru unde are loc transformarea finală.

Articolul 20

(1) Atunci când produsele trebuie să fie expediate în aceeași stare în vederea transformării urmate de export, exemplarul de control T 5 este eliberat de către organismul de intervenție vânzător, iar casetele 103, 104, 106 și 107 de la partea „mențiuni speciale” trebuie completate.

[1] JO L 89, 2.4.1976, p. 1.
[2] JO L 50, 22.2.1978, p. 1.

▼B

Casetele 104 și 106 cuprind mențiuni specifice prevăzute de regulamentul în cauză.

De asemenea, caseta 106 cuprinde:

— numărul contractului de vânzare încheiat cu organismul de intervenție;

— numărul ordinului de retragere, după caz și

— mențiunea „produse de intervenție care trebuie plasate la export sub regimul de tranzit comunitar extern”.

Caseta 107 cuprinde numărul regulamentului în cauză.

(2) (a) Atunci când produsele trebuie să fie expediate, după transformare, în statul membru de retragere a stocurilor de intervenție și să facă obiectul unei noi transformări urmate de exportare, exemplarul de control T 5 este stabilit de către instanța care a controlat transformarea.

(b) Casetele 103, 104, 106 și 107 de la partea „mențiuni speciale” a exemplarului de control T 5 trebuie completate.

Casetele 104 și 106 conțin mențiunile specifice prevăzute de către regulamentul în cauză.

De asemenea, în caseta 106 trebuie să se menționeze:

— numărul contractului de vânzare încheiat cu organismul de intervenție;

— mențiunea „produse de intervenție care trebuie plasate la export sub regimul de tranzit comunitar extern”.

În caseta 107 trebuie menționat numărul regulamentului în cauză.

(3) (a) Atunci când produsele trebuie să fie exportate după transformare și să traverseze teritoriul unuia sau al mai multor state membre, exemplarul de control T 5 este stabilit de către biroul vamal de plecare, pe baza prezentării unui document eliberat de către instanța care a controlat transformarea. Acest document se păstrează de către biroul vamal de plecare.

Totuși, acest document nu este necesar atunci când biroul vamal de plecare a controlat transformarea în cauză.

(b) Casetele 103, 104, 106 și 107 și, după caz, 105 de la partea „mențiuni speciale” a formularului de control trebuie completate.

Casetele 104 și 106 cuprind mențiunile prevăzute de regulamentul în cauză.

De asemenea, la caseta 106 trebuie să se menționeze:

— numărul contractului de vânzare încheiat cu organismul de intervenție și

— numărul documentului prevăzut la litera (a), după caz.

În caseta 107 trebuie să se indice numărul regulamentului în cauză.

(4) Atunci când exemplarul de control T 5 care dovedește exportul de mărfuri este cerut pentru eliberarea garanției menționate la articolul 5 și pentru plata restituirii, instanța competentă depozitară a garanției transmite de îndată și în mod direct o copie a exemplarului de control T 5, certificată pentru conformitate, instanței competente pentru plata restituirii.

În acest caz, partea interesată înscrie în caseta 106 a exemplarului de control T 5 următoarea mențiune:

▼B

„Restituirea va trebui plătită de către…” (indicând statul membru, denumirea și adresa completă a instanței competente pentru plata restituirii).

Articolul 21

(1) Atunci când produsele au fost expediate într-un alt stat membru pentru a fi transformate, iar produsele transformate:

— sunt expediate cel puțin într-un al treilea stat sau în alt stat membru pentru a fi supuse unei noi transformări

sau

— traversează cel puțin teritoriul unui al treilea stat membru sau al unui alt stat pentru a fi exportate,

instanța competentă menționată la articolul 20 alineatul (2) sau alineatul (3) eliberează unul sau mai multe formulare de control T 5.

Exemplarul sau exemplarele de control T 5 se completează:

— în cazul menționat la primul paragraf prima liniuță, în conformitate cu articolul 20 alineatul (2) litera (b);

— în cazul menționat la primul paragraf a doua liniuță, în conformitate cu articolul 20 alineatul (3) litera (b),

ținând seama de informațiile înscrise în originalul exemplarului de control T 5. Numărul de ordine, data eliberării documentului original și denumirea instanței care l-a stabilit trebuie să fie menționate în caseta 106 din exemplarul sau exemplarele de control T 5.

(2) În cazul menționat la alineatul (1), instanța competentă care a verificat operațiunea înscrie mențiunea adecvată și trimite de îndată și în mod direct originalul exemplarului de control T 5 organismului menționat la articolul 3 alineatul (2) după ce a indicat, în caseta intitulată „controlul utilizării și/sau al destinației”, că produsul a fost expediat într-un alt stat membru în scopul unei transformări suplimentare, al ambalării, al preluării sau al exportului. Originalul exemplarului de control T 5 menționează numărul (numerele) de ordine ale exemplarului (exemplarelor) de control T 5 stabilite în acest sens sau o trimitere la un astfel de exemplar(e).

(3) Documentele menționate la articolul 4 litera (a) trebuie să conțină aceleași mențiuni ca și cele prevăzute la alineatul (2).

Articolul 22

(1) Atunci când două sau mai multe operațiuni, altele decât exportul (cum ar fi: transformarea, ambalarea, preluarea), au loc succesiv în același stat membru, acesta poate să considere operațiunile respective drept o singură operațiune. În acest caz, nici un exemplar de control T 5 nu trebuie să fie eliberat înainte de efectuarea tuturor operațiunilor prevăzute.

Originalul exemplarului de control T 5 se trimite organismului menționat la articolul 3 alineatul (2) după ce au fost efectuate toate controalele operațiunilor prevăzute. Statele membre iau toate măsurile necesare pentru a garanta funcționarea unui astfel de sistem.

(2) Atunci când statele membre decid să nu urmeze procedura prevăzută la alineatul (1), instanța competentă eliberează după fiecare operațiune un exemplar de control T 5. Instanța competentă care controlează operațiunea indică la caseta intitulată „Controlul de utilizare și/sau de destinație” a exemplarului de control T 5 că produsul a fost trimis în același stat membru în scopul unei transformări suplimentare, al ambalării, al preluării sau al exportului. Originalul exemplarului de control T 5 menționează numărul (numerele) de

▼B

ordine ale exemplarului (exemplarelor) de control T 5 stabilite în acest sens, sau o trimitere la un astfel de exemplar.

(3) Documentele menționate la articolul 4 litera (a) trebuie să conțină aceleași mențiuni ca și cele prevăzute la alineatul (2).

Articolul 23

Dispozițiile articolului 10, ale articolului 12 alineatele (2), (3) și (4), precum și ale articolului 13 alineatul (3) și ale articolelor 14-17 se aplică prezentului titlu.

TITLUL V

Dispoziții finale

Articolul 24

(1) Comisia este informată de către statele membre în legătură cu denumirea și adresa completă a autorităților de control competente menționate la articolul 2 alineatul (1). Comisia informează celelalte state membre cu privire la aceasta.

(2) Comisia este informată trimestrial de către statele membre cu privire la cazurile în care au aplicat dispozițiile articolului 6 alineatul (1), precizând circumstanțele invocate, cantitățile avute în vedere și măsurile adoptate.

(3) Comisiei îi este comunicată de către statele membre, la 1 martie și 1 septembrie ale fiecărui an, o listă cu numărul de cereri făcute în temeiul articolului 10 sau 17, precizând, în cazul în care este cunoscută, cauza nereturnării exemplarelor de control T 5, cantitățile avute în vedere și natura documentelor echivalente admise.

Articolul 25

(1) Regulamentul (CEE) nr. 569/88 se abrogă. Cu toate acestea, respectivul regulament se aplică în continuare operațiunilor pentru care retragerea produselor din stocurile de intervenție a fost efectuată până la 31 decembrie 1992.

Anexa la Regulamentul (CEE) nr. 569/88 rămâne în vigoare pentru o perioadă tranzitorie în cursul căreia actele comunitare specifice păstrează trimiterea la anexa menționată anterior. În cazul în care se face trimitere, în această anexă, la „documentul administrativ unic” sau la documentul care atestă caracterul comunitar al produselor în conformitate cu articolul 2 alineatul (4) din Regulamentul (CEE) nr. 569/88, această trimitere se face la exemplarul de control T 5.

(2) Pentru operațiunile care intră sub incidența articolului 2 alineatul (3), pentru care retragerea produselor din stocurile de intervenție are loc până la 31 decembrie 1992 și pentru care condițiile referitoare la utilizarea și/sau destinația prevăzute sunt probabil completate de la 1 ianuarie 1993, documentele care însoțesc produsele vor avea una din următoarele mențiuni:

— Aplicación del procedimiento establecido en el Reglamento (CEE) nº 569/88

— Anvendelsesprocedure forordning (EØF) nr. 569/88

— Anwendung des Verfahrens gemäß der Verordnung (EWG) Nr. 569/88

— Εφαρμογή της διαδικασίας του κανονισμού (ΕΟΚ) αριθ. 569/88

— Application of Procedure under Regulation (EEC) No 569/88

▼B

— Application de la procédure du règlement (CEE) nº 569/88

— Applicazione del procedimento secondo il regolamento (CEE) n. 569/88

— Toepassing procedure Verordening (EEG) nr. 569/88

— Aplicação do procedimento previsto no Regulamento (CEE) n.º 569/88.

Articolul 26

Prezentul regulament intră în vigoare în a treia zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Comunităților Europene.*

Dispozițiile prezentului regulament se aplică produselor care sunt retrase din stocurile de intervenție de la 1 ianuarie 1993. Cu toate acestea, dispozițiile articolului 25 alineatul (2) se aplică de la 1 noiembrie 1992.

Fără să aducă atingere dispozițiilor articolului 25, toate actele comunitare care citează Regulamentul (CEE) nr. 1687/76 al Comisiei ([1]) și Regulamentul (CEE) nr. 569/88 sau articole din acestea se consideră că citează prezentul regulament sau articolele sale corespunzătoare.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în toate statele membre.

([1]) JO L 190, 14.7.1976, p. 1.